

Обчарче.

Ощъ отъ мѣничко навикнахъ
Да се скитамъ изъ горитѣ,
Тамъ отъ рано азъ обикнахъ
И цвѣтята, и трѣвитѣ.

Цѣль день брода съсъ овцитѣ
Изъ букацитѣ вѣковни,
Съ трепетъ вслушвамъ се въ пѣснитѣ
На рой птички сладкопойни.

Тука въздухъ азъ поирамъ,
Пъленъ съ аромати чудни,
За почивка пѣкъ се спирамъ
Край потоци сладкодумни.

Какъ съмъ весело, честито!
Какъ шушкатъ си листето!
Да бѣхъ птиче гласовито
Съ пѣсень поздравило бихъ небето.

С. Дриновъ.